

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 22ας Νοεμβρίου 2001 *

Στην υπόθεση C-452/98,

Nederlandse Antillen, εκπροσωπούμενες από τους P. V. F. Bos και M. Slotboom,
advocaten, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσες,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τους R. Torrent,
J. Huber και G. Houttuin, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθού,

υποστηριζόμενου από

το **Βασίλειο της Ισπανίας**, εκπροσωπούμενο από την R. Silva de Lapuerta, με τόπο
επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

την **Ιταλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τον U. Leanza, επικουρούμενο από την F. Quadri, avvocatessa dello Stato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

και

την **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενη από τους P. J. Kuijper και T. van Rijn, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνοντες,

που έχει ως αντικείμενό την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1036/97 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1997, για τη θέσπιση μέτρων διασφάλισης στην εισαγωγή ρυζιού καταγωγής υπερποντίων χωρών και εδαφών (ΕΕ L 151, σ. 8),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, P. Jann και F. Macken (εισηγήτρια), προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, L. Sevón, M. Wathelet, R. Schintgen και B. Σκουρή, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Léger

γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 7ης Νοεμβρίου 2000, κατά τις οποίες οι Nederlandse Antillen εκπροσωπήθηκαν από τους P. V. F. Bos και M. M. Slotboom, το Συμβούλιο από τον G. Houttuin, το Βασίλειο της Ισπανίας από την N. Díaz Abad, η Ιταλική Δημοκρατία από την F. Quadri και η Επιτροπή από τον T. van Rijn,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 13ης Μαρτίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Ιουνίου 1997, με αριθμό υποθέσεως T-179/97, οι Nederlandse Antillen (Ολλανδικές Αντίλλες) ζητούν, βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν, τροποποιήσεως, άρθρου 230 ΕΚ), την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1036/97 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1997, για τη θέσπιση μέτρων διασφάλισης στην εισαγωγή ρυζιού καταγωγής υπερποντίων χωρών και εδαφών (ΕΕ L 151, σ. 8).
- 2 Με διατάξεις της 5ης Αυγούστου και 15ης Δεκεμβρίου 1997, ελετράπη στο Βασίλειο της Ισπανίας, στην Ιταλική Δημοκρατία και στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να παρέμβουν υπέρ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στην υπόθεση T-179/97.

- 3 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 23 Μαΐου 1997, το οποίο καταχωρήθηκε με αριθμό υποθέσεως T-163/97, οι Ολλανδικές Αντίλλες είχαν προηγουμένως ασκήσει κατά του Συμβουλίου και της Επιτροπής προσφυγή-αγωγή με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 764/97 της Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 1997, για τη θέσπιση μέτρων διασφάλισης για το ρύζι καταγωγής υπερπόντιων χωρών και εδαφών (ΕΕ L 112, σ. 3), και, αφετέρου, αποζημίωση για τη ζημία που υπέστησαν από την έκδοση του εν λόγω κανονισμού και του κανονισμού 1036/97.

- 4 Ύστερα από αίτηση του Συμβουλίου, με διάταξη της 6ης Αυγούστου 1997 αποφασίστηκε η συνεκδίκαση των υποθέσεων T-163/97 και T-179/97.

- 5 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου, στις 20 Αυγούστου 1997, με αριθμό υποθέσεως C-301/97, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών ζήτησε επίσης την ακύρωση του κανονισμού 1036/97.

- 6 Δεδομένου ότι με τις προσφυγές T-179/97 και C-301/97 ζητήθηκε η ακύρωση του κανονισμού 1036/97, οι διάδικοι ανέπτυξαν τα επιχειρήματά τους σχετικά με τον πιθανό χωρισμό των υποθέσεων T-163/97 και T-179/97, των οποίων η συνεκδίκαση είχε αποφασισθεί προηγουμένως, και σχετικά με την πιθανή αναστολή της διαδικασίας ή την απέκδυση του Πρωτοδικείου από την αρμοδιότητά του να εκδικάσει τις εν λόγω υποθέσεις.

- 7 Με διάταξη της 16ης Νοεμβρίου 1998, το Πρωτοδικείο αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 47, τρίτο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου και των άρθρων 50 και 80 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, να χωρίσει τις υποθέσεις T-163/97 και T-179/97, να αναστείλει τη διαδικασία στην υπόθεση T-163/97 μέχρις εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-301/97 και να απεκδυθεί, υπέρ του Δικαστηρίου, την αρμοδιότητά του να εκδικάσει την υπόθεση T-179/97.

Το νομικό πλαίσιο

Η Συνθήκη ΕΚ

- 8 Κατά το άρθρο 3, στοιχείο ρ', της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο σ', ΕΚ), η δράση της Κοινότητας περιλαμβάνει τη σύνδεση με τις υπερπόντιες χώρες και εδάφη (στο εξής: ΥΧΕ), με σκοπό την αύξηση των εμπορικών συναλλαγών και την προώθηση με κοινή προσπάθεια της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης.
- 9 Κατά το άρθρο 227, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 299, παράγραφος 3, ΕΚ), για τις ΥΧΕ που αναφέρονται στο παράρτημα IV της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, παράρτημα II ΕΚ) ισχύει το καθεστώς συνδέσεως που καθορίζεται με το τέταρτο μέρος της εν λόγω Συνθήκης. Οι Ολλανδικές Αντίλλες αναφέρονται στο εν λόγω παράρτημα.
- 10 Το άρθρο 228, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 300, παράγραφος 7, ΕΚ) ορίζει ότι οι συμφωνίες που συνάπτονται υπό τους όρους που καθορίζονται στο εν λόγω άρθρο δεσμεύουν τα όργανα της Κοινότητας και τα κράτη μέλη.
- 11 Το τέταρτο μέρος της Συνθήκης ΕΚ, με τίτλο «Η σύνδεση των υπερπόντιων χωρών και εδαφών», περιλαμβάνει ιδίως τα άρθρα 131 (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 182 ΕΚ), 132 (νυν άρθρο 183 ΕΚ), 133 (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 184 ΕΚ), 134 (νυν άρθρο 185 ΕΚ) και 136 (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 187 ΕΚ).

- 12 Κατά το άρθρο 131, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ, η σύνδεση των ΥΧΕ με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα αποσκοπεί στην προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής αναπτύξεως των ΥΧΕ και στη δημιουργία στενών οικονομικών σχέσεων μεταξύ αυτών και της Κοινότητας στο σύνολό της. Σύμφωνα με τις αρχές που διατυπώνονται στο προοίμιο της Συνθήκης ΕΚ, η σύνδεση οφείλει κατά πρώτο λόγο να εξυπηρετεί τα συμφέροντα των κατοίκων των ΥΧΕ και να προάγει την ευημερία τους, ώστε να οδηγηθούν στην οικονομική, κοινωνική και μορφωτική ανάπτυξη που επιδιώκουν.
- 13 Το άρθρο 132, παράγραφος 1, της Συνθήκης ορίζει ότι τα κράτη μέλη εφαρμόζουν στις εμπορικές τους συναλλαγές με τις ΥΧΕ το καθεστώς που διέπει τις μεταξύ τους σχέσεις δυνάμει της Συνθήκης.
- 14 Το άρθρο 133, παράγραφος 1, της Συνθήκης ορίζει ότι τα καταγόμενα από τις ΥΧΕ εμπορεύματα ωφελούνται, κατά την εισαγωγή στα κράτη μέλη, από την καθολική κατάργηση των δασμών που επέρχεται σταδιακά μεταξύ των κρατών μελών σύμφωνα με τις διατάξεις της Συνθήκης.
- 15 Σύμφωνα με το άρθρο 134 της Συνθήκης, αν κατά την εφαρμογή του άρθρου 133, παράγραφος 1, της Συνθήκης το ύψος των δασμών που ισχύουν κατά την εισαγωγή εντός χώρας ή εδάφους για τα εμπορεύματα που προέρχονται από τρίτη χώρα είναι ικανό να προκαλέσει εκτροπές από την κατεύθυνση του εμπορίου εις βάρος κράτους μέλους, το κράτος αυτό δύναται να ζητήσει από την Επιτροπή να προτείνει στα άλλα κράτη μέλη τα αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση της καταστάσεως αυτής.
- 16 Το άρθρο 136 της Συνθήκης ορίζει ότι το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα, με βάση την εμπειρία που αποκτήθηκε στα πλαίσια της συνδέσεως των ΥΧΕ με την Κοινότητα και τις αρχές της Συνθήκης, θεσπίζει τις διατάξεις και τη διαδικασία για τη σύνδεση των ΥΧΕ με την Κοινότητα.

Η απόφαση 91/482/ΕΟΚ

- 17 Σύμφωνα με το άρθρο 136 της Συνθήκης, το Συμβούλιο έλαβε στις 25 Ιουλίου 1991 την απόφαση 91/482/ΕΟΚ, σχετικά με τη σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΕ L 263, σ. 1, στο εξής: απόφαση ΥΧΕ).
- 18 Κατά το άρθρο 101, παράγραφος 1, της αποφάσεως ΥΧΕ, τα προϊόντα καταγωγής ΥΧΕ εισάγονται στην Κοινότητα άνευ δασμών και φόρων ισοδυνάμου αποτελέσματος.
- 19 Το άρθρο 102 της αποφάσεως ΥΧΕ ορίζει ότι η Κοινότητα δεν επιβάλλει ποσοτικούς περιορισμούς ή μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος κατά τις εισαγωγές προϊόντων καταγωγής ΥΧΕ.
- 20 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 2, του παραρτήματος ΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ, όταν προϊόντα εξ ολοκλήρου παραγόμενα στην Κοινότητα ή στα κράτη ΑΚΕ (Κράτη Αφρικής, Καραϊβικής και Ειρηνικού) υφίστανται κατεργασίες ή μεταποιήσεις στις ΥΧΕ, θεωρούνται ότι έχουν εξ ολοκλήρου παραχθεί στις ΥΧΕ.
- 21 Κατά παρέκκλιση από την αρχή του άρθρου 101, παράγραφος 1, το άρθρο 109, παράγραφος 1, της αποφάσεως ΥΧΕ παρέχει εξουσία στην Επιτροπή να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα διασφάλισης «[α]ν η εφαρμογή της [παρούσας] αποφάσεως προκαλεί σοβαρές διαταραχές σε τομέα οικονομικής δραστηριότητας της Κοινότητας ή ενός ή περισσότερων κρατών μελών ή θέτει σε κίνδυνο την εξωτερική οικονομική τους σταθερότητα, ή αν δημιουργούνται δυσκολίες, οι οποίες ενδέχεται να προκαλέσουν επιδείνωση σε τομέα δραστηριοτήτων της Κοινότητας ή περιφέρειας αυτής».

- 22 Κατά το άρθρο 109, παράγραφος 2, για την εφαρμογή της παραγράφου 1, πρέπει να επιλέγονται κατά προτεραιότητα τα μέτρα που δημιουργούν τις ελάχιστες διαταραχές στη λειτουργία της συνδέσεως και της Κοινότητας. Τα μέτρα αυτά δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα απολύτως αναγκαία όρια για την αντιμετώπιση των δυσχερειών που ανακύπτουν.
- 23 Σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφοι 5 και 7, του παραρτήματος IV της αποφάσεως ΥΧΕ, κάθε κράτος μέλος μπορεί να παραπέμψει στο Συμβούλιο την απόφαση που έλαβε η Επιτροπή για τη λήψη μέτρων διασφάλισης εντός δέκα εργάσιμων ημερών από την ημέρα της κοινοποιήσεως της αποφάσεως αυτής. Στην περίπτωση αυτή, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, μπορεί να λάβει διαφορετική απόφαση εντός 21 εργάσιμων ημερών.

Η Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου του 1994

- 24 Το άρθρο XIX, παράγραφος 1, στοιχείο α', της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1Α της συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (στο εξής: ΠΟΕ), που εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994), καθόσον αφορά τα θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές της (ΕΕ L 336, σ. 1), ορίζει ότι:

«Εάν, λόγω απροβλέπτων εξελίξεων και συνεπεία των αναληφθεισών υπό τινος συμβαλλομένου μέρους (βάσει της παρούσης Συμφωνίας) υποχρεώσεων, συμπεριλαμβανομένων και των δασμολογικών παραχωρήσεων, προϊόν τι εισάγεται εις το έδαφος συμβαλλομένου τούτου μέρους εις τόσον ηυξημένας ποσότητας και υπό τοιούτους όρους ώστε να προκαλήται ή να απειλήται να προκληθή σοβαρά ζημία εις τους εγχωρίους παραγωγούς προϊόντων ομοίων ή αμέσως συναγωνιζομένων τούτο,

το συμβαλλόμενο τούτο μέρος δύναται, ως προς το προϊόν τούτο και δη εις όσην έκτασιν και επί όσον χρόνον είναι τούτο αναγκαίον προς αποτροπήν ή θεραπείαν τιαύτης ζημίας, να αναστείλη την εκτέλεσιν της υποχρεώσεώς του εν όλω ή εν μέρει ή να αποσύρη ή να τροποποιήση την παραχώρησιν».

Η συμφωνία για τα μέτρα διασφάλισης

- 25 Το άρθρο 7, παράγραφος 5, της συμφωνίας για τα μέτρα διασφάλισης, η οποία περιλαμβάνεται επίσης στο παράρτημα 1Α της συμφωνίας για την ίδρυση του ΠΟΕ, ορίζει ότι «[κ]ανένα μέτρο διασφάλισης δεν είναι δυνατό να εφαρμοσθεί εκ νέου σε σχέση με την εισαγωγή κάποιου προϊόντος για την οποία έχει ήδη εφαρμοσθεί κάποιο μέτρο διασφάλισης που επεβλήθη μετά την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος της συμφωνίας ΠΟΕ, επί χρονικό διάστημα που ισούται με τη διάρκεια εφαρμογής του αρχικού μέτρου, υπό την προϋπόθεση ότι η μη εφαρμογή αφορά χρονικό διάστημα δύο ετών τουλάχιστον».

Ο κανονισμός 764/97

- 26 Η Επιτροπή εξέδωσε, σύμφωνα με το άρθρο 109 της αποφάσεως ΥΧΕ, τον κανονισμό 764/97, ύστερα από αίτηση της Ιταλικής Κυβερνήσεως για την παράταση των μέτρων διασφάλισης για τις εισαγωγές ρυζιού καταγωγής ΥΧΕ που θέσπισε ο κανονισμός (ΕΚ) 304/97 του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 1997 (ΕΕ L 51, σ. 1).
- 27 Το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού επέβαλε δασμολογική ποσόστωση επιτρέπουσα την άνευ δασμών εισαγωγή ρυζιού καταγωγής ΥΧΕ του κωδικού ΣΟ 1006 μέχρις

ορίου 10 000 τόνων για το ρύζι καταγωγής Montserrat και των νήσων Turks και Caicos και 59 610 τόνων για το ρύζι καταγωγής άλλων ΥΧΕ.

- 28 Ο κανονισμός 764/97 έχει εφαρμογή, σύμφωνα με το άρθρο 7, δεύτερο εδάφιο, του ίδιου, από 1ης Μαΐου μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1997.
- 29 Η Ισπανική Κυβέρνηση και η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, στη συνέχεια, κατ' εφαρμογή του άρθρου 1, παράγραφος 5, του παραρτήματος IV της αποφάσεως ΥΧΕ, παρέπεμψαν στο Συμβούλιο τον κανονισμό 764/97, αιτούμενες την αύξηση της ποσοτώσεως για το Montserrat και τις νήσους Turks και Caicos.

Ο κανονισμός 1036/97

- 30 Στις 2 Ιουνίου 1997, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό 1036/97, ο οποίος, σύμφωνα με το άρθρο 7 του ίδιου, καταργεί τον κανονισμό 764/97.
- 31 Στην ουσία, ο κανονισμός του Συμβουλίου διαφέρει απ' αυτόν της Επιτροπής μόνον ως προς την κατανομή της προβλεπομένης ποσοτώσεως και τη χρονική περίοδο κατά την οποία έχει εφαρμογή.

32 Το άρθρο 1 του κανονισμού 1036/97 ορίζει:

«Οι εισαγωγές στην Κοινότητα ρυζιού καταγωγής των ΥΧΕ που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 1006 και τυγχάνει απαλλαγής των δασμών, περιορίζονται, κατά τη διάρκεια περιόδου από την 1η Μαΐου έως τις 30 Νοεμβρίου 1997, στις ακόλουθες ποσότητες που εκφράζονται σε ισοδύναμο αποφλοιωμένου ρυζιού:

α) 13 430 τόνοι ρυζιού καταγωγής Montserrat και των νήσων Turks και Caicos·

και

β) 56 180 τόνοι ρυζιού καταγωγής άλλων ΥΧΕ.»

33 Ο κανονισμός 1036/97, που τέθηκε σε ισχύ στις 10 Ιουνίου 1997, ημερομηνία της δημοσιεύσεώς του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, είχε εφαρμογή από την 1η Μαΐου έως τις 30 Νοεμβρίου 1997.

Η κοινοτική αγορά ρυζιού

34 Γίνεται διάκριση μεταξύ του ρυζιού japonica και του ρυζιού indica.

- 35 Εντός της Κοινότητας, τα κράτη που παράγουν ρύζι είναι κυρίως η Γαλλία, η Ισπανία και η Ιταλία. Περίπου το 80 % του ρυζιού που παράγεται εντός της Κοινότητας είναι ρύζι japonica και το 20 % είναι ρύζι indica. Τα νότια κράτη μέλη καταναλώνουν κυρίως ρύζι japonica, ενώ τα βόρεια κράτη μέλη καταναλώνουν κυρίως ρύζι indica.
- 36 Λόγω πλεονασματικής παραγωγής ρυζιού japonica, η Κοινότητα γενικώς εξάγει αυτήν την ποικιλία ρυζιού. Αντιθέτως, δεν παράγει επαρκώς ρύζι indica για να καλύπτει τις ανάγκες της και γενικώς εισάγει αυτήν την ποικιλία ρυζιού.
- 37 Για να μπορεί να καταναλωθεί, το ρύζι πρέπει να υποστεί μεταποίηση. Μετά τη συγκομιδή, αποφλοιώνεται και στη συνέχεια υφίσταται λεύκανση σε διάφορα στάδια.
- 38 Διακρίνονται γενικώς τέσσερα στάδια μεταποίησης:
- το ρύζι paddy: πρόκειται για το ρύζι όπως ακριβώς συγκομίζεται. Είναι ακόμη ακατάλληλο για κατανάλωση
 - το αποφλοιωμένο ρύζι (επίσης αποκαλούμενο ρύζι brun): πρόκειται για το ρύζι του οποίου έχει αφαιρεθεί ο φλοιός, κατάλληλο για κατανάλωση, αλλά επιδεχόμενο περαιτέρω μεταποίηση
 - το ημιλευκασμένο ρύζι (επίσης αποκαλούμενο ρύζι μερικώς καθαρισμένο): πρόκειται για το ρύζι από το οποίο έχει αφαιρεθεί μέρος του περικαρπίου. Είναι προϊόν ημιτελές, που πωλείται γενικώς προκειμένου να υποστεί περαιτέρω μεταποίηση και όχι να καταναλωθεί

- το λευκασμένο ρύζι (επίσης αποκαλούμενο καθαρισμένο ρύζι): πρόκειται για το ρύζι που έχει υποστεί πλήρη μεταποίηση, ο φλοιός και το περικάρπιο του οποίου έχουν αφαιρεθεί εντελώς.
- 39 Η Κοινότητα παράγει μόνο λευκασμένο ρύζι, ενώ οι Ολλανδικές Αντίλλες παράγουν μόνο ημλευκασμένο ρύζι. Το ημλευκασμένο ρύζι που προέρχεται από τις Ολλανδικές Αντίλλες πρέπει επομένως να αποτελέσει αντικείμενο τελικής μεταποίησης προκειμένου να καταναλωθεί εντός της Κοινότητας.
- 40 Έξι περίπου επιχειρήσεις εγκατεστημένες στις Ολλανδικές Αντίλλες, μεταξύ των οποίων η ARM, μεταποιούν εκεί το αποφλοιωμένο ρύζι από το Σουρινάμ και τη Γουιάνα σε ημλευκασμένο ρύζι.
- 41 Η επέμβαση αυτή αρκεί για να προσδώσει στο ρύζι την ιδιότητα προϊόντος καταγωγής ΥΧΕ, σύμφωνα με τους κανόνες του παραρτήματος II της αποφάσεως ΥΧΕ.

Η προσφυγή

- 42 Οι Ολλανδικές Αντίλλες ζητούν από το Δικαστήριο να ακυρώσει τον κανονισμό 1036/97 και να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 43 Για να στηρίξουν την προσφυγή τους, προβάλλουν οκτώ λόγους ακυρώσεως που αντλούνται, αντιστοίχως, από την κατάχρηση εξουσίας, την παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, την παράβαση του άρθρου 133, παράγραφος 1, της Συν-

θήκης, την παράβαση των άρθρων 132, παράγραφος 1, και 134 της Συνθήκης, σε συνδυασμό με το άρθρο 102 της αποφάσεως ΥΧΕ και το άρθρο 4 της αποφάσεως 64/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1964, σχετικής με τη σύνδεση των υπερπόντιων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Ένωση (PB 1964, 93, p. 1472), την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 5, της συμφωνίας για τα μέτρα διασφάλισης, καθώς και την παράβαση του άρθρου 228, παράγραφος 7, της Συνθήκης, την παράβαση του άρθρου 109, παράγραφος 1, της αποφάσεως ΥΧΕ, την παράβαση του άρθρου 109, παράγραφος 2, της ίδιας αποφάσεως και, τέλος, την παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 253 ΕΚ).

44 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, το Βασίλειο της Ισπανίας και την Ιταλική Δημοκρατία, ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει την προσφυγή των Ολλανδικών Αντιλλών ως απαράδεκτη
- επικουρικόως, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη
- να καταδικάσει την Κυβέρνηση των Ολλανδικών Αντιλλών στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού της παρεμβάσεως του Βασιλείου της Ισπανίας

45 Οι Ολλανδικές Αντίλλες ισχυρίζονται, εκ προοιμίου, ότι το Δικαστήριο δεν πρέπει να λάβει υπόψη του τις παρατηρήσεις που διατυπώνει το Βασίλειο της Ισπανίας στο

υπόμνημά του παρεμβάσεως διότι δεν υπάρχει κανένας δεσμός κοινοτικού δικαίου μεταξύ των Ολλανδικών Αντιλλών και του εν λόγω κράτους μέλους. Συγκεκριμένα, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών επικύρωσε τη Συνθήκη Προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες μόνον ως προς το ευρωπαϊκό του έδαφος.

- 46 Αντίθετα προς τους ισχυρισμούς των Ολλανδικών Αντιλλών, η παρέμβαση του Βασιλείου της Ισπανίας είναι παραδεκτή. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 37, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, τα κράτη μέλη δύνανται να παρεμβαίνουν στις διαφορές που υποβάλλονται στο Δικαστήριο. Το γεγονός ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών επικύρωσε τη Συνθήκη Προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες μόνον ως προς το ευρωπαϊκό του έδαφος δεν επηρεάζει την άσκηση, από το Βασίλειο της Ισπανίας, αυτού του δικαιώματος που του αναγνωρίζεται δυνάμει της ιδιότητας του κράτους μέλους.

Επί του παραδεκτού της προσφυγής ακυρώσεως

- 47 Οι Ολλανδικές Αντίλλες ισχυρίζονται ότι, βάσει του οργανισμού [statut] για το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, αποτελούν ένα από τα τρία εδάφη που αποτελούν το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και μπορούν να υπερασπίζονται αυτοτελώς τα συμφέροντά τους. Συναφώς, ισχυρίζονται ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δεν μεριμνά πάντοτε πλήρως για τα συμφέροντά τους. Έχουν ιδίαν αρμοδιότητα επί οικονομικών θεμάτων και πρέπει να μπορούν να υπερασπίζονται αυτοτελώς την οικονομία τους αιτούμενες από τον κοινοτικό δικαστή την ακύρωση του κανονισμού 1036/97. Εξάλλου, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, με τη δήλωσή του στο παράρτημα VIII της αποφάσεως ΥΧΕ, υπογράμμισε την αυτονομία των Ολλανδικών Αντιλλών στο εσωτερικό του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, ως προς την άσκηση προσφυγών κατά μέτρων που λαμβάνονται δυνάμει διατάξεων της εν λόγω αποφάσεως. Οι Ολλανδικές Αντίλλες καταλήγουν, επομένως, ότι, ως ΥΧΕ μνημονευόμενες στο τέταρτο μέρος και στο παράρτημα IV της Συνθήκης ΕΚ, δεν χρειάζεται να αποδείξουν ότι ο κανονισμός 1036/97 τις αφορά άμεσα και ατομικά.

- 48 Ισχυρίζονται, επίσης, ότι, κατ' αναλογία προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, έχουν δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής ακυρώσεως όταν η προσφυγή τους σκοπεύει στην προστασία των προνομίων που τους αναγνωρίζει η Συνθήκη.
- 49 Ζητούν επομένως από το Δικαστήριο να αποφανθεί ως προς την ενεργητική τους νομιμοποίηση, κατ' αναλογία προς το άρθρο 173, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης, όταν, όπως εν προκειμένω, η προσφυγή τους σκοπεύει στην προστασία των προνομίων τους.
- 50 Εντούτοις, ούτε το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 173 (βλ., συναφώς, διατάξεις της 21ης Μαρτίου 1997, C-95/97, Région wallone κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-1787, σκέψη 6, και της 1ης Οκτωβρίου 1997, C-180/97, Regione Toscana κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-5245, σκέψη 6) ούτε το τρίτο εδάφιο του ίδιου άρθρου επιδέχονται κατ' αναλογία εφαρμογή. Επομένως, η ενεργητική νομιμοποίηση των Ολλανδικών Αντιλλών μπορεί να εξεταστεί μόνο βάσει του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης.
- 51 Οι Ολλανδικές Αντίλλες, καθόσον έχουν νομική προσωπικότητα σύμφωνα με το ολλανδικό εσωτερικό δίκαιο, μπορούν, κατ' αρχήν, να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως σύμφωνα με την προαναφερθείσα διάταξη, σύμφωνα με την οποία, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται να ασκεί προσφυγή κατά των αποφάσεων που, αν και εκδίδονται ως κανονισμοί ή αποφάσεις που απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο, το αφορούν άμεσα και ατομικά.
- 52 Δεδομένου ότι ο κανονισμός 1036/97 δεν είναι απόφαση που απευθύνεται στις Ολλανδικές Αντίλλες, κατά την έννοια του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης, πρέπει να εξετασθεί αν αποτελεί πράξη γενικής ισχύος ή αν πρέπει να θεωρηθεί ως απόφαση με τη μορφή κανονισμού. Προκειμένου να καθορισθεί η γενική ή μη γενική ισχύς μιας πράξεως, πρέπει να ερευνάται η φύση της και ιδίως τα έννομα αποτελέσματα που σκοπεύει να παραγάγει ή που πράγματι παράγει (απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1982, 307/81, Alusuisse Italia κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 3463, σκέψη 8).

- 53 Εν προκειμένω, το Συμβούλιο, εκδίδοντας τον κανονισμό 1036/97, έλαβε μέτρα γενικής ισχύος, εφαρμοζόμενα αδιακρίτως επί των εισαγωγών ρυζιού καταγωγής από όλες τις ΥΧΕ.
- 54 Συνεπώς, ο κανονισμός 1036/97 έχει, από τη φύση του, γενική ισχύ και δεν αποτελεί απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 189 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 249 ΕΚ).
- 55 Επιβάλλεται, εντούτοις, να εξεταστεί αν, παρά τη γενική ισχύ του κανονισμού, μπορεί να θεωρηθεί ότι αφορά τις Ολλανδικές Αντίλλες άμεσα και ατομικά. Συγκεκριμένα, η γενική ισχύς πράξεως δεν αποκλείει, εντούτοις, τη δυνατότητα να αφορά άμεσα και ατομικά ορισμένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα (βλ. απόφαση της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, Codorniu κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-1853, σκέψη 19).
- 56 Οι Ολλανδικές Αντίλλες φρονούν ότι ο κανονισμός 1036/97 τις αφορά άμεσα και ατομικά, κατά την έννοια του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης.
- 57 Αφενός, οι Ολλανδικές Αντίλλες υποστηρίζουν, ως προς το αν τις αφορά ατομικά, ότι, αναμφισβήτητα, μέτρο περιοριστικό του εμπορίου ρυζιού από τις ΥΧΕ προς την Κοινότητα τις θίγει ατομικά. Οι ΥΧΕ, στις οποίες περιλαμβάνονται οι Ολλανδικές Αντίλλες, μνημονεύονται στο παράρτημα IV της Συνθήκης και στο παράρτημα I της αποφάσεως ΥΧΕ ως «στενός όμιλος». Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 109 της αποφάσεως ΥΧΕ, οι συνέπειες που τα σκοπούμενα μέτρα διασφαλίσεως μπορούν να έχουν για την οικονομία των Ολλανδικών Αντιλλών πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τη λήψη των εν λόγω μέτρων. Κατά τις Ολλανδικές Αντίλλες, το Συμ-

βούλιο γνώριζε, κατά την έκδοση του κανονισμού 1036/97, ότι αυτές, από όλες τις ΥΧΕ, εξήγαν, σε μη απόλυτους αριθμούς, σαφώς τη μεγαλύτερη ποσότητα ρυζιού προς την Κοινότητα.

- 58 Αφετέρου, ως προς το αν ο κανονισμός 1036/97 τις αφορά άμεσα, οι Ολλανδικές Αντίλλες υπογραμμίζουν ότι το εν λόγω μέτρο δεν παρέχει στα κράτη μέλη καμία διακριτική ευχέρεια ως προς την εφαρμογή του. Επιπλέον, περιορίζει πολύ σοβαρά ένα σημαντικό τομέα της οικονομίας των Ολλανδικών Αντιλλών, δηλαδή τον τομέα της βιομηχανίας ρυζιού, ο οποίος, το 1996, κάλυπτε το 0,9 % του ακαθαρίστου εθνικού τους προϊόντος.
- 59 Κατά την προφορική διαδικασία, οι προσφεύγουσες ισχυρίστηκαν, επιπλέον, ότι με την απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2000, T-32/98 και T-41/98, Nederlandse Antillen κατά Επιτροπής (Συλλογή 2000, σ. II-201), το Πρωτοδικείο, υπό παρεμφερείς συνθήκες, έκρινε παραδεκτή την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησαν οι Ολλανδικές Αντίλλες βάσει του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης.
- 60 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, κατά πάγια νομολογία, για να μπορούν φυσικά ή νομικά πρόσωπα να ισχυριστούν ότι μία πράξη τα αφορά ατομικά, πρέπει να θίγονται λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τα χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και έτσι τα εξατομικεύει κατά τρόπον ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη αποφάσεως (βλ., ιδίως, απόφαση της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 937, και της 2ας Απριλίου 1998, C-321/95 P, Greenpeace Council κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-1651, σκέψη 7).
- 61 Ως προς τις ξεχωριστές ιδιότητες, πρώτον, που οι Ολλανδικές Αντίλλες έχουν σε σχέση με άλλες ΥΧΕ, οι Ολλανδικές Αντίλλες υπογραμμίζουν ότι ο κανονισμός 1036/97 περιορίζει αισθητά ένα σημαντικό τομέα της οικονομίας τους.

- 62 Μολονότι είναι ακριβές ότι η λήψη μέτρων διασφάλισης επηρεάζει τη βιομηχανία ρυζιού, εντούτοις, σύμφωνα με τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν οι ίδιες οι Ολλανδικές Αντίλλες, ο εν λόγω τομέας αποτελούσε, το 1996, μόνον το 0,9 % του ακαθάριστου εθνικού τους προϊόντος.
- 63 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν αποδεικνύεται ούτε ότι ο κανονισμός 1036/97 έχει δυσμενείς συνέπειες για ένα σημαντικό τομέα της οικονομίας των Ολλανδικών Αντιλλών εν αντιθέσει προς κάθε άλλη ΥΧΕ ούτε ότι τα μέτρα διασφάλισης τις έθιξαν λόγω ξεχωριστών ιδιοτήτων που τις χαρακτηρίζουν σε σχέση με οποιονδήποτε άλλη ΥΧΕ επί της οποίας έχει επίσης εφαρμογή ο κανονισμός 1036/97.
- 64 Εν πάση περιπτώσει, το γενικό συμφέρον που μια ΥΧΕ, ως αρμόδια οντότητα για τα ζητήματα οικονομικής και κοινωνικής φύσεως στο έδαφός της, μπορεί να έχει σχετικά με την επίτευξη ευνοϊκού αποτελέσματος για την οικονομική ευημερία της δεν αρκεί από μόνο του για να θεωρηθεί ότι ο κανονισμός 1036/97 την αφορά κατά την έννοια του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης, ούτε — κατά μείζονα λόγο — ότι την αφορά ατομικά.
- 65 Οι Ολλανδικές Αντίλλες, συνεπώς, δεν απέδειξαν ότι ο κανονισμός 1036/97 τις αφορά ατομικά λόγω ξεχωριστών ιδιοτήτων.
- 66 Όσον αφορά, δεύτερον, το αν οι Ολλανδικές Αντίλλες βρίσκονται σε πραγματική κατάσταση η οποία τις χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και τις εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο με αποδέκτη αποφάσεως, οι Ολλανδικές Αντίλλες ισχυρίζονται ότι εξάγουν κατ' εξοχήν τη μεγαλύτερη ποσότητα ρυζιού καταγωγής ΥΧΕ προς την Κοινότητα και ότι, κατά τη έκδοση του κανονισμού 1036/97, το Συμβούλιο γνώριζε την ιδιαίτερη αυτή κατάσταση και έπρεπε να τη λάβει υπόψη του για να εκτιμήσει τις συνέπειες των σκοπούμενων μέτρων διασφάλισης για την οικονομία των Ολλανδικών Αντιλλών.

- 67 Ως προς το σημείο αυτό, επιβάλλεται η υπενθύμιση ότι το γεγονός ότι το Συμβούλιο ή η Επιτροπή υποχρεούνται, δυνάμει ειδικών διατάξεων, να λαμβάνουν υπόψη τις συνέπειες που η σκοπούμενη πράξη μπορεί να έχει επί της καταστάσεως ορισμένων ιδιωτών μπορεί να τους εξατομικεύει (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 17ης Ιανουαρίου 1985, 11/82, Πειραϊκή-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 207, σκέψεις 28 και 31, και της 11ης Φεβρουαρίου 1999, C-390/95 P, Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-769, σκέψη 25).
- 68 Συναφώς, όταν η Επιτροπή σκοπεύει να λάβει μέτρα διασφάλισης βάσει του άρθρου 109, παράγραφος 1, της αποφάσεως ΥΧΕ, πρέπει, στο μέτρο που οι περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως δεν την εμποδίζουν, να ενημερώνεται για τις επιπτώσεις που μπορεί να έχει η απόφασή της για την οικονομία της εν λόγω ΥΧΕ, καθώς και για τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 25).
- 69 Δεδομένου ότι ο κανονισμός 1036/97 εκδόθηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 1, παράγραφοι 5 έως 7, του παραρτήματος IV της αποφάσεως ΥΧΕ, το Συμβούλιο είχε επίσης την υποχρέωση να λάβει υπόψη τις συνέπειες που τα σκοπούμενα μέτρα διασφάλισης μπορεί να είχαν για τις οικείες ΥΧΕ και τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις.
- 70 Εντούτοις, από την προαναφερθείσα απόφαση Πειραϊκή-Πατραϊκή προκύπτει ότι η διαπίστωση της υπάρξεως της εν λόγω υποχρέωσης δεν αρκεί για να αποδείξει ότι τα μέτρα αυτά αφορούν ατομικά τις εν λόγω ΥΧΕ και επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης.
- 71 Πράγματι, το Δικαστήριο, αφού διαπίστωσε, με τη σκέψη 28 της αποφάσεως αυτής, ότι η Επιτροπή είχε την υποχρέωση να ενημερωθεί για τις αρνητικές συνέπειες που

μπορούσε να έχει η απόφασή της στην οικονομία του εν λόγω κράτους μέλους και στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, ουδόλως συνήγαγε από τη μοναδική αυτή διαπίστωση ότι αυτή αφορούσε ατομικά όλες τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης. Αντιθέτως, έκρινε ότι αφορούσε ατομικά κατά την έννοια του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης μόνο τις επιχειρήσεις που είχαν ήδη συνάψει συμβάσεις των οποίων η εκτέλεση, συμπίπτουσα με την περίοδο εφαρμογής της επίδικης αποφάσεως, εμποδίστηκε εν όλω ή εν μέρει (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Πειραιϊκή-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 28, 31 και 32).

- 72 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η διαπίστωση ότι το Συμβούλιο έπρεπε, κατά την έκδοση του κανονισμού 1036/97, να λάβει υπόψη του, στο μέτρο που οι περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως δεν το εμπόδιζαν, τις επιπτώσεις που ο εν λόγω κανονισμός μπορούσε να έχει για την οικονομία των οικείων ΥΧΕ, καθώς και για τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις ουδόλως απαλλάσσει τις Ολλανδικές Αντίλλες από την υποχρέωση να αποδείξουν ότι ο εν λόγω κανονισμός τις θίγει λόγω πραγματικής καταστάσεως που τις χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο.
- 73 Όμως, το γεγονός ότι οι Ολλανδικές Αντίλλες εξήγαν κατ' εξοχήν τη μεγαλύτερη ποσότητα ρυζιού καταγωγής ΥΧΕ προς την Κοινότητα δεν μπορεί να τις ξεχωρίσει από κάθε άλλη ΥΧΕ. Συγκεκριμένα, ακόμη κι αν αποδειχθεί ότι τα μέτρα διασφαλίσεως που θεσπίζει ο κανονισμός 1036/97 μπορούν να έχουν σοβαρές κοινωνικοοικονομικές συνέπειες για τις Ολλανδικές Αντίλλες, παρεμφερείς συνέπειες υφίστανται και οι άλλες ΥΧΕ.
- 74 Η οικεία εν προκειμένω οικονομική δραστηριότητα, δηλαδή η μεταποίηση εντός των ΥΧΕ ρυζιού καταγωγής τρίτων χωρών, είναι εμπορική δραστηριότητα, η οποία, ανά πάσα στιγμή, μπορεί να ασκηθεί από οποιονδήποτε επιχειρηματία σε οποιαδήποτε ΥΧΕ. Εργοστάσια μεταποιήσεως ρυζιού υπάρχουν επίσης σε άλλες ΥΧΕ εκτός από τις Ολλανδικές Αντίλλες, δηλαδή στο Montserrat και στις νήσους Turks και Caicos. Τέτοια οικονομική δραστηριότητα, επομένως, δεν μπορεί να χαρακτηρίσει τις Ολλανδικές Αντίλλες σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη ΥΧΕ.

- 75 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι Ολλανδικές Αντίλλες δεν απέδειξαν ότι η νομική τους κατάσταση επηρεάζεται λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τις χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και έτσι τις εξατομικεύει.
- 76 Δεδομένου ότι δεν απέδειξαν ότι ο κανονισμός 1036/97 τις αφορά ατομικά, περιτεύει να εξετασθεί το αν ο εν λόγω κανονισμός τις αφορά άμεσα.
- 77 Υπό αυτές τις συνθήκες, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 78 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο αιτήθηκε την καταδίκη των Ολλανδικών Αντιλλών στα δικαστικά έξοδα και αυτές ηττήθηκαν ως προς την προσφυγή τους, επιβάλλεται να καταδικαστούν αυτές στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Ιταλική Δημοκρατία και η Επιτροπή, παρεμβαίνοντες, φέρουν τα δικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.**
- 2) **Καταδικάζει τις Ολλανδικές Αντίλλες στα δικαστικά έξοδα.**
- 3) **Το Βασίλειο της Ισπανίας, η Ιταλική Δημοκρατία και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρουν τα δικά τους έξοδα.**

Rodríguez Iglesias

Jann

Macken

Gulmann

Edward

La Pergola

Puissochet

Sevón

Wathelet

Schintgen

Σκουρής

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Νοεμβρίου 2001.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

R. Grass

G. C. Rodríguez Iglesias